

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 59

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 20 ianuarie 2023

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 494 din 2 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor	2-4	18.	— Decizie privind acordarea autorizării pentru VMware International Unlimited Company și VMware, Inc. privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G
Decizia nr. 528 din 10 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 97 alin. (1) din Codul penal	5-8		
Decizia nr. 563 din 22 noiembrie 2022 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală	8-10		
DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI			
15. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Teodor Dulceață a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor.....	11	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
16. — Decizie privind numirea doamnei Alina Jalea în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului	11	59.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă.....
17. — Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare, de către domnul Emil Mușat a funcției publice vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Județului Călărași.....			13
		ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
		29.	— Ordin pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022
			14-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 494**

din 2 noiembrie 2022

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b)
din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Ionescu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, excepție ridicată de Radu Cătălin Petcu în Dosarul nr. 6.562/4/2017 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 326D/2019.

2. Dezbaterile au avut loc la data de 27 octombrie 2022 în prezența apărătorului autorului excepției, doamna avocat Lupu Andi Mirela, cu împuternicire avocațială depusă la dosar, și cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie, și au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, când, în temeiul dispozițiilor art. 57 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, Curtea a amânat pronunțarea pentru data de 2 noiembrie 2022, dată la care Curtea a pronunțat prezenta decizie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

3. Prin Încheierea din 30 ianuarie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 6.562/4/2017, **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor**. Excepția a fost ridicată de Radu Cătălin Petcu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelurilor declarate, printre alții, și de autor excepției împotriva unei sentințe penale prin care acesta a fost condamnat în temeiul textelor de lege criticate.

4. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că prin rechizitoriul emis de procuror a fost trimis în judecată, alături de alte persoane, sub aspectul săvârșirii infracțiunii prevăzute de art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor. Face referire la situația de fapt, astfel cum a fost stabilită și redată în introducerea la partea expozitivă a actului de sesizare a instanței, potrivit căreia autorul excepției, în calitate de șef serviciu administrativ, și un alt inculpat, M.Ș., în calitate de șef serviciu auto în cadrul societății M.P.H. — S.A., au încredințat unui număr de trei inculpați —

C.G., G.M. și G.V. —, în calitate de transportatori, cantitatea de aproximativ 10.000 de litri de deșeuri provenite de la îndepărtarea vopselelor cu conținut de solvenți organici sau alte substanțe periculoase, în vederea eliminării lor, cantitate superioară celei înscrise în documentele întocmite în cadrul societății generatoare a deșeurilor, fără a obține aprobarea agenției pentru protecția mediului necesară în acest caz, fără predarea către transportatori a documentelor prevăzute de lege în acest caz și fără a stabili traseul și destinatarul transportului de deșeuri, în condițiile în care inculpații C.G., G.M. și G.V. nu erau autorizați să colecteze, să transporte și să elimine acest tip de deșeuri. După preluarea deșeurilor, aceștia din urmă au deversat ilegal o parte din deșeuri în rețeaua de canalizare a municipiului București, fiind surprinși de organele de poliție.

5. Arată, totodată, că în partea finală a expozitivului rechizitoriului s-a făcut o analiză a semnificației juridice în procesul penal a împrejurării că atât inculpatul C.G., cât și entitatea generatoare a deșeurilor ai cărei prepuși pentru operațiunea de eliminare au fost autorul excepției și inculpatul M.Ș. au fost sancționați contravențional de către Garda Națională de Mediu. Procurorul a ajuns la concluzia că nu poate fi trimis în judecată inculpatul C.G. atât timp cât se constată că acesta a fost sancționat contravențional de Garda Națională de Mediu pentru aceeași faptă pentru care este cercetat în dosarul penal. Procurorul a apreciat, totodată, că aceleași considerente sunt valabile și pentru persoana juridică S.C. M.P.H. — S.A., în numele și în interesul căreia autorul excepției și inculpatul M.Ș. au săvârșit fapta ce face obiectul dosarului penal. De asemenea, arată că, în ceea ce îi privește pe inculpatul C.G. și persoana juridică S.C. M.P.H. — S.A., s-a constatat că este incident cazul care împiedică exercitarea, respectiv punerea în mișcare a acțiunii penale, prevăzut de art. 16 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură penală raportat la art. 6 din același cod și art. 4 din Protocolul adițional nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, respectiv ca pentru aceeași faptă să nu fi fost aplicată o altă sancțiune, motiv pentru care în cauză s-a dispus clasarea privind săvârșirea de către inculpatul C.G. și persoana juridică S.C. M.P.H. — S.A. a infracțiunii prevăzute de art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011.

6. De asemenea, arată că, prin sentința penală a Judecătoriei Sectorului 4 București — Secția penală, inculpații G.M. și G.V. au fost condamnați la pedeapsa amenzii penale în quantum de 10.000 de lei, iar inculpatul M.Ș. la pedeapsa amenzii penale în quantum de 27.500 de lei, în timp ce autorul excepției a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 3 ani și 6 luni.

7. În aceste condiții de fapt și de drept, autorul excepției susține că a fost trimis în judecată alături de ceilalți inculpați și, ulterior, condamnat, întrucât a fost lipsit de șansa ca împotriva lui să se fi adoptat o sancțiune contravențională. Apreciază că pluralitatea de soluții diferite ca natură juridică pronunțate în cauza penală în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate are drept cauză maniera defectuoasă de redactare a normei de incriminare. Astfel, arată că în Legea nr. 211/2011 sunt o multitudine de măsuri care au caracter imperativ, fiind deci obligatorii, iar nu facultative, însă art. 61 alin. (1) lit. a), b) și c) din lege reglementează, în mod limitativ, exhaustiv, faptele ce constituie contravenție. În aceste condiții, folosind argumentul de interpretare logică *per a contrario*, apreciază că nesocotirea oricăror alte dispoziții din Legea nr. 211/2011 ar urma să constituie acțiunea ori inacțiunea reprezentând elementul material al laturii obiective a infracțiunii. Prin urmare, susține că sarcina destinatarului normei ar fi aceea de a exclude faptele contravenționale pentru a stabili dispozițiile în raport cu care o faptă concretă constituie infracțiune. Invocă considerentele paragrafului 17 din Decizia Curții Constituționale nr. 363 din 7 mai 2015 referitoare la condițiile de calitate a legii, impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

8. **Curtea de Apel București — Secția a II-a penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, reține că, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, o lege îndeplinește condițiile calitative impuse atât de Constituție, cât și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale numai dacă norma este enunțată cu suficientă precizie pentru a permite cetățeanului să își adapteze conduita în funcție de aceasta, astfel încât, apelând la nevoie la consiliere de specialitate în materie, acesta să fie capabil să prevadă, într-o măsură rezonabilă, față de circumstanțele speței, consecințele care ar putea rezulta dintr-o anumită faptă și să își corecteze conduita. Apreciază că norma criticată se adresează unor specialiști, unor persoane care trebuie să aibă cunoștințe cu privire la măsurile obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor periculoase, măsuri care, de altfel, sunt cuprinse în acte normative publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, cum sunt Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor sau Hotărârea Guvernului nr. 1.061/2008 privind transportul deșeurilor periculoase și nepericuloase pe teritoriul României. Consideră, totodată, că art. 61 din Legea nr. 211/2011 permite și o delimitare clară între normele a căror încălcare constituie contravenție și cele a căror încălcare constituie infracțiune, criticile inculpatului nefiind fondate nici sub acest aspect. Faptul că, în cauză, s-a dispus sancționarea contravențională a altor participanți la faptele reținute în sarcina inculpaților constituie aspecte de aplicare a legii, nu de constituționalitate a acesteia.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor. În notele scrise, autorul excepției de neconstituționalitate solicită examinarea dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, soluția legislativă în vigoare la data de 21 mai 2014. Prin urmare, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 28 martie 2014, în forma anterioară modificării acestora prin art. I pct. 11 din Legea nr. 166/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2016 pentru modificarea și completarea Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 13 iulie 2017. Ulterior sesizării Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate, dispozițiile Legii nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor au fost abrogate prin art. 71 alin. (1) lit. a) din capitolul VII al Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 92/2021 privind regimul deșeurilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 820 din 26 august 2021. Însă, având în vedere cele statuate de instanța de control constituțional prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea reține că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 220 din 28 martie 2014, în forma anterioară modificării acestora prin art. I pct. 11 din Legea nr. 166/2017 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 68/2016, care a produs efecte în cauza în care a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate. Textul de lege criticat are următorul conținut: „(1) *Constituie infracțiuni și se pedepsesc cu închisoare de la 6 luni la 5 ani sau cu amendă următoarele fapte: [...] b) neluarea sau nerespectarea măsurilor obligatorii în desfășurarea activităților de colectare, tratare, transport, valorificare și eliminare a deșeurilor periculoase; [...]*”.

13. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, în componenta sa referitoare la calitatea legii, și ale art. 23 alin. (12) referitor la legalitatea incriminării și a pedepsei.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în motivarea acesteia, autorul face referire la circumstanțele concrete ale cauzei în care a fost ridicată, respectiv la chestiuni ce țin de domeniul interpretării și aplicării legii, atribuție exclusivă a organelor judiciare. În acest sens, autorul excepției susține că a fost trimis în judecată și, ulterior, condamnat, întrucât a fost lipsit de „șansa” ca în privința sa să se fi aplicat o sancțiune contravențională și, din această perspectivă, reține că o parte dintre coînculpați au fost sancționați contravențional, în timp ce altă parte dintre aceștia, deși trimiși în judecată, au fost condamnați la plata unor amenzi penale. În aceste condiții, Curtea constată că autorul excepției de neconstituționalitate nu formulează argumente referitoare la neconstituționalitatea textelor menționate, ci critică pluralitatea de soluții pronunțate în cauza penală în care a fost invocată excepția. Or, formularea unor astfel de motive nu echivalează cu o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci sunt ridicate, prin intermediul invocării unei excepții de neconstituționalitate, probleme ce țin de modul de interpretare și aplicare a legii.

15. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că nu este competentă să se pronunțe cu privire la aspectele ce țin de aplicarea legii de către organele judiciare (Decizia nr. 1.402 din 2 noiembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 823 din 9 decembrie 2010, Decizia nr. 357 din 22 martie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 406 din 9 iunie 2011, Decizia nr. 785 din 17 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 79 din 3 februarie 2016, paragraful 17, Decizia nr. 145 din 17 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 437 din 10 iunie 2016, paragraful 19, și Decizia nr. 698 din 29 noiembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 163 din 6 martie 2017, paragraful 23). Atât interpretarea conținutului normelor juridice, ca fază indispensabilă procesului de aplicare a legii la situația de fapt dedusă judecătii, cât și aprecierea legalității activității desfășurate de către organele de urmărire penală sunt, în speță, de competența judecătorului de cameră preliminară (Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14, Decizia nr. 500 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 977 din 19 noiembrie 2018, paragraful 14, și Decizia nr. 824 din 12 decembrie 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 10 martie 2020, paragraful 14). În cazuri similare, Curtea a reținut că a răspunde criticilor autorilor excepției într-o atare situație ar însemna o ingerință a Curții Constituționale în activitatea de judecată, ceea ce ar contraveni prevederilor art. 126 din Constituție, potrivit cărora justiția se realizează prin Înalta Curte de Casație și Justiție și prin celelalte instanțe judecătorești stabilite de lege (Decizia nr. 598 din 12 iunie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 496 din 19 iulie 2012, Decizia nr. 149 din 14 martie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 586 din 21 iulie 2017, paragraful 14, Decizia nr. 332 din 11 mai 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 din 16 august 2017, paragraful 14, Decizia nr. 421 din 15 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 763 din 26 septembrie 2017, paragraful 13, Decizia nr. 466 din 27 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 768 din 27 septembrie 2017, paragraful 16, Decizia nr. 735 din 23 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 282 din 29 martie 2018, paragraful 18, Decizia nr. 783 din 5 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 262 din 26 martie 2018, paragraful 16, și Decizia nr. 820 din 12 decembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 23 aprilie 2018, paragraful 21).

16. În aceste condiții, Curtea constată că analiza aspectelor invocate de autor nu este de competența instanței de control constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată”. Curtea nu poate censura astfel de critici, întrucât, dacă ar proceda ca atare, ar săvârși o imixtiune în atribuțiile autorității judecătorești. De aceea, din această perspectivă, având în vedere dispozițiile art. 2 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992 și ale art. 126 alin. (1) din Constituție, excepția de neconstituționalitate urmează a fi respinsă ca inadmisibilă, soluționarea sa excedând competenței Curții Constituționale.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 63 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 211/2011 privind regimul deșeurilor, excepție ridicată de Radu Cătălin Petcu în Dosarul nr. 6.562/4/2017 al Curții de Apel București — Secția a II-a penală.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a II-a penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 2 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Mihaela Ionescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 528

din 10 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 97 alin. (1) din Codul penal

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantei Ministerului Public, procuror Dana-Cristina Burduja.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 97 alin. (1) din Codul penal, excepție ridicată de Alin Gavril Urs în Dosarul nr. 706/177/2017 al Tribunalului Bihor — Secția penală. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.364D/2019.

2. La apelul nominal răspunde, pentru autorul excepției, doamna avocat Ioana Gabriela Sălăjan, cu împuternicire avocațială depusă la dosar. Lipsesc celelalte părți. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul avocatei prezente, care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate. Apreciază că dispozițiile criticate sunt constituționale numai în măsura în care se permite ca anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere să intervină înainte de considerarea ca executată a pedepsei. Prezintă elemente ale situației de fapt din dosarul de fond. Susține că aceeași persoană execută, în realitate, două pedepse pentru aceeași faptă, astfel că se impune admiterea excepției.

4. Reprezentanta Ministerului Public solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că nu sunt incidente cerințele principiului de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori pentru aceeași faptă, prevăzut de art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Ipoteza relevantă se situează pe tărâmul individualizării judiciare a executării pedepsei, fiind vorba despre o singură pedeapsă, aplicată pentru o singură faptă, în aceeași cauză. Legiuitorul a instituit un motiv de nulitate cu efect retroactiv, astfel că este pe deplin justificat să se reevalueze procesul de individualizare a executării pedepsei, în ipoteza în care judecătorul nu a cunoscut o împrejurare esențială ce i-ar fi putut influența decizia.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 23 august 2019, pronunțată în Dosarul nr. 706/177/2017, **Tribunalul Bihor — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 97 alin. (1) din Codul penal**, excepție ridicată de Alin Gavril Urs cu ocazia soluționării sesizării referitoare la anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia prezintă situația de fapt, apreciind că, deși a executat pedeapsa aplicată, dispozițiile criticate permit executarea din nou a aceleiași pedepse. Susține că, în cazul suspendării executării pedepsei sub supraveghere, expirarea termenului de supraveghere marchează executarea pedepsei stabilite. Or, a permite anularea beneficiului suspendării executării pedepsei sub supraveghere după expirarea termenului de supraveghere (deci după executarea efectivă a pedepsei) aduce atingere gravă dreptului justițiabilului de a nu fi pedepsit de două ori pentru aceeași faptă. Așa fiind, susține că dispozițiile criticate sunt constituționale numai în măsura în care se permite anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere înainte de executarea sau considerarea ca executată a acesteia.

7. **Tribunalul Bihor — Secția penală** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Invocând dispozițiile art. 97 alin. (1) și ale art. 98 din Codul penal, arată că, în ceea ce privește anularea suspendării sub supraveghere, este esențial ca infracțiunea care atrage anularea să fie doar descoperită în cursul termenului de suspendare, iar nu să rămână definitivă condamnarea la pedeapsa închisorii aferentă respectivei infracțiuni anterior expirării termenului de supraveghere. Implicit, soluționarea cauzei având ca obiect anularea suspendării sub supraveghere a executării pedepsei într-o astfel de ipoteză s-ar situa tot după expirarea termenului de supraveghere. Suspendarea executării pedepsei sub supraveghere constă, potrivit doctrinei, în dispoziția luată de instanța de judecată, prin însăși hotărârea de condamnare, de a suspenda, pe o anumită durată și în anumite condiții, executarea pedepsei pronunțate.

8. Sub aspectul naturii juridice a acestei instituții, suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei este o instituție complementară menită să întregască posibilitățile pe care legea le dă instanței judecătorești pentru realizarea individualizării pedepsei. Fiind însă o consecință a unei condamnări, aceasta își păstrează caracterul de măsură coercitivă penală, caracter care constă în obligațiile impuse celui condamnat de a avea o bună conduită pe durata termenului de supraveghere și de a se abține de la săvârșirea unei noi infracțiuni, precum și de a se supune mai multor măsuri de supraveghere și obligații expres prevăzute.

9. Așadar, pe toată durata termenului de supraveghere, condamnatul este „amenințat” să piardă beneficiul suspendării și să execute cumulativ două pedepse (în cazul în care ar săvârși o altă infracțiune) sau să execute pedeapsa rezultantă potrivit regulilor aplicabile concursului de infracțiuni, recidivei sau pluralității intermediare [în cazul incidenței cazului de anulare a suspendării — în condițiile art. 97 alin. (1) din Codul penal]. Așa fiind, suspendarea sub supraveghere a executării pedepsei are caracterul juridic de „mijloc de individualizare a executării pedepsei” și funcționează ca o măsură judiciară (substitutiv de pedeapsă) de a cărei respectare depinde stingerea executării.

10. Măsura suspendării executării încetează nu numai în „mod pozitiv”, adică prin împlinirea termenului de încercare, ci și în „mod negativ”, adică prin anularea sau revocarea măsurii de

suspendare. În cazul anulării, suspendarea încetează pentru că măsura a fost aplicată contrar prevederilor imperative ale legii (adică, *ab initio*, măsura suspendării era lovită de un viciu care o făcea inoperantă). În privința revocării însă, situația juridică este alta, ea exprimând eșecul acestei măsuri din cauza conduitei inculpatului care s-a dovedit a nu merita încrederea ce i-a fost acordată de instanța care a oferit condamnatului o șansă de a se îndrepta, fără ca acesta să execute efectiv pedeapsa. Ambele moduri de încetare a măsurii suspendării executării pedepsei (cel pozitiv și cel negativ) decurg în mod firesc din natura și scopul acestei instituții.

11. Menținerea modalității de executare a pedepsei în cazul concursului de infracțiuni sau a pluralității intermediare atunci când sunt îndeplinite condițiile prevăzute la art. 91 din Codul penal este expres prevăzută la art. 97 alin. (2) din același act normativ. Potrivit acestor prevederi legale, dacă se dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere în ceea ce privește rezultanta, noul termen de supraveghere se calculează de la data rămânerei definitive a hotărârii de condamnare prin care s-a pronunțat anterior suspendarea executării pedepsei sub supraveghere. Prin urmare, doar în această situație, legiuitorul a prevăzut expres menținerea beneficiului suspendării executării pedepsei anterioare, după incidența cazului de anulare de la art. 97 alin. (1) din Codul penal, în celelalte situații persoana în cauză pierzând complet beneficiul suspendării de care a beneficiat.

12. În concluzie, având în vedere natura juridică a acestei instituții de drept, care nu reprezintă o formă de executare efectivă a pedepsei, ci un substitutiv de pedeapsă, dispozițiile art. 97 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale și în contextul în care termenul de supraveghere a expirat anterior soluționării definitive a sesizării privind anularea suspendării. Faptul că persoana în cauză a respectat măsurile de supraveghere și a executat obligațiile ce i-au fost impuse nu echivalează cu executarea pedepsei înseși, iar pierderea unui beneficiu legal, la care nu ar fi avut dreptul *ab initio*, în condițiile săvârșirii unei infracțiuni anterior rămânerei definitive a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, dar descoperite în cursul termenului de supraveghere, nu reprezintă o încălcare a dreptului „*ne bis in idem*” (a nu fi pedepsit de două ori pentru aceeași faptă). Totodată, anularea suspendării executării nu poate fi condiționată de momentul la care a rămas definitivă hotărârea de condamnare la pedeapsa închisorii pentru infracțiunea anterior comisă și descoperită în cursul termenului de supraveghere, în sensul situației acestui moment anterior expirării termenului de supraveghere (astfel de situații regăsindu-se rar în practica judecătorească).

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile avocatei autorului excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 97 alin. (1) din Codul penal, cu următorul conținut:

— Art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală: „*Asupra revocării sau anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere prevăzute la art. 96 sau 97 din Codul penal se pronunță, din oficiu, la sesizarea procurorului sau a consilierului de probațiune, instanța care judecă ori a judecat în primă instanță infracțiunea ce ar putea atrage revocarea sau anularea.*”;

— Art. 97 alin. (1) din Codul penal: „*Dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, suspendarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.*”.

17. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că textele criticate contravin prevederilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5), potrivit cărora în România respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie, art. 11 alin. (1) referitor la dreptul internațional și dreptul intern, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil și art. 23 alin. (1) referitor la principiul legalității. De asemenea, au fost invocate prevederile art. 4 referitor la dreptul de a nu fi judecat sau pedepsit de două ori din Protocolul nr. 7 la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 50 referitor la dreptul de a nu fi judecat sau condamnat de două ori pentru aceeași infracțiune din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că suspendarea executării pedepsei sub supraveghere constituie un mijloc de individualizare judiciară a executării pedepsei, aplicat de instanța de judecată prin însăși hotărârea de condamnare. Această măsură de individualizare judiciară presupune suspendarea executării pedepsei închisorii pe durata unui termen de supraveghere, pe parcursul căruia persoana condamnată este supusă unui ansamblu de măsuri de supraveghere speciale și cerinței de a respecta anumite obligații, stabilite de instanța de judecată în baza legii. Aplicarea acestei instituții de drept penal este facultativă, fiind la latitudinea instanței să o dispună, în măsura în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute de lege. Cu privire la condițiile suspendării executării pedepsei sub supraveghere, reglementate în art. 91 din Codul penal, Curtea a observat că acestea sunt condiții pozitive [art. 91 alin. (1) din Codul penal] și condiții negative [art. 91 alin. (3) din Codul penal] (Decizia nr. 666 din 30 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 305 din 19 aprilie 2019, paragraful 17).

19. Curtea reține că suspendarea executării pedepsei sub supraveghere este însoțită de stabilirea de către instanță a unui termen de supraveghere, potrivit art. 92 din Codul penal, pe durata căruia condamnatul trebuie să respecte măsurile de supraveghere și să execute obligațiile ce îi revin, în condițiile stabilite de instanță. De altfel, stabilirea unui termen de supraveghere ține de esența instituției suspendării executării pedepsei sub supraveghere, care presupune că, în cazul dat, instanța apreciază că aplicarea pedepsei este suficientă și, chiar fără executarea acesteia, condamnatul nu va mai comite alte infracțiuni, însă este necesară supravegherea conduitei sale pentru o perioadă determinată. În acest sens, legiuitorul a reglementat un termen de supraveghere flexibil (între 2 și 4 ani, fără a putea fi însă mai mic decât durata pedepsei aplicate),

urmând ca instanța, în funcție de circumstanțele cauzei, să îl stabilească de la caz la caz. În literatura juridică de specialitate (Lavinia Lefterache, Drept penal. Parte generală, Editura Hamangiu, 2016, p. 454), s-a apreciat că semnificația termenului de supraveghere este aceea de a constitui o modalitate de a verifica încrederea instanței că pe viitor condamnatul își va corecta conduita, că scopul prevenirii speciale al pedepsei a fost realizat chiar fără executarea acesteia.

20. În acest context, Curtea reține că, potrivit art. 91 alin. (1) lit. a) din Codul penal, una dintre condițiile pe care instanța le analizează pentru a putea dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere este cea referitoare la cuantumul pedepsei aplicate infractorului. Cu alte cuvinte, numai după pronunțarea unei soluții de condamnare (în condițiile stabilirii de către instanță, dincolo de orice îndoială rezonabilă, că fapta există, constituie infracțiune și a fost săvârșită de inculpat) se poate dispune suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, aceasta fiind, de altfel, o măsură de individualizare judiciară a executării pedepsei, aplicată de instanța de judecată prin chiar hotărârea de condamnare. Așa fiind, pe toată durata termenului de supraveghere, persoana față de care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere păstrează statutul de condamnat, aceasta fiind ținută să respecte măsurile de supraveghere și obligațiile impuse de instanță.

21. Curtea observă că realizarea măsurii suspendării executării pedepsei sub supraveghere nu se reduce la instituirea ei prin hotărârea instanței de judecată, ci presupune desfășurarea raportului juridic special creat prin dispunerea ei, raport în cadrul căruia condamnatul trebuie să aibă, pe toată durata termenului de supraveghere, comportamentul care condiționează realizarea scopului măsurii. Prin hotărârea pronunțată, condamnatul este pus în situația de condamnat a cărui executare a pedepsei a fost suspendată sub supraveghere și care, pe toată durata termenului de supraveghere, are datoria de a nu săvârși din nou o infracțiune și de a respecta măsurile de supraveghere și obligațiile impuse de către instanța de judecată. Caracterul condiționat și deci provizoriu al suspendării executării pedepsei sub supraveghere durează cât termenul de supraveghere. Astfel, în cazul în care condamnatul nu a săvârșit o nouă infracțiune descoperită până la expirarea termenului de supraveghere, nu s-a dispus revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și nu s-a descoperit o cauză de anulare, situația se definitivează, în sensul că pedeapsa se consideră executată, fără a se produce însă efecte asupra măsurilor de siguranță și a obligațiilor civile prevăzute în hotărârea de condamnare (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 718 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 909 din 9 decembrie 2015, paragraful 13).

22. Având în vedere aceste aspecte, Curtea reține că măsura suspendării executării pedepsei sub supraveghere încetează prin expirarea termenului de supraveghere (în această situație pedeapsa considerându-se executată), dar și prin revocarea sau prin anularea măsurii, aceste moduri de încetare a suspendării executării pedepsei decurgând din natura și scopul respectivei măsuri (în această situație, pedeapsa nu se consideră executată, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară).

23. În ceea ce privește anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, dispozițiile art. 97 alin. (1) din Codul penal prevăd că, dacă pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii chiar după expirarea acestui termen, suspendarea se anulează, aplicându-se, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate

intermediară. Așa fiind, Curtea reține că anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere are în vedere desființarea măsurii suspendării, motivat de existența unei cauze anterioare rămânerei definitive a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, necunoscută la momentul pronunțării hotărârii, și care ar fi condus la neîndeplinirea condițiilor privind infractorul.

24. Din analiza dispozițiilor de lege anterior menționate, Curtea constată că, pentru a fi dispusă anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, trebuie îndeplinite mai multe condiții. Prima condiție se referă la săvârșirea de către persoana condamnată a unei infracțiuni (distincte față de cea a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere) înainte de rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și de aplicare a suspendării executării pedepsei sub supraveghere. A doua condiție se referă la momentul descoperirii săvârșirii acestei infracțiuni, aceasta trebuind să se realizeze pe parcursul termenului de supraveghere. A treia condiție presupune ca persoanei condamnate să i se aplice pentru infracțiunea săvârșită pedeapsa închisorii chiar după expirarea termenului de supraveghere.

25. Așa fiind, Curtea observă că, în contextul analizei celei de-a doua condiții ce trebuie îndeplinită, pentru a se dispune anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere, esențial este ca pe parcursul termenului de supraveghere să fie descoperită săvârșirea infracțiunii, iar nu și pronunțarea unei hotărâri de condamnare la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea acestei infracțiuni. Faptul că, în unele cazuri, pronunțarea hotărârii de condamnare la pedeapsa închisorii pentru săvârșirea infracțiunii se realizează ulterior expirării termenului de supraveghere nu presupune că pedeapsa (a cărei executare a fost suspendată) se consideră executată.

26. De altfel, însuși textul art. 98 alin. (1) din Codul penal dispune că „*dacă până la expirarea termenului de supraveghere [...] nu s-a descoperit o cauză de anulare, pedeapsa se consideră executată*”. Cu alte cuvinte, simplul fapt de a descoperi pe parcursul termenului de supraveghere că persoana condamnată mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea determină ca pedeapsa (a cărei executare fusese suspendată) să nu mai fie considerată executată la împlinirea termenului de supraveghere.

27. Având în vedere cele anterior expuse, Curtea constată că expirarea termenului de supraveghere nu constituie întotdeauna momentul în care pedeapsa (a cărei executare a fost suspendată sub supraveghere) se consideră a fi executată. Astfel, pedeapsa va fi considerată ca fiind executată dacă, pe lângă expirarea termenului de supraveghere, condamnatul nu a săvârșit o nouă infracțiune descoperită până la expirarea acestui termen, nu s-a dispus revocarea suspendării executării pedepsei sub supraveghere și nu s-a descoperit o cauză de anulare. Numai îndeplinirea cumulativă a acestor condiții face ca pedeapsa să fie considerată executată, iar nu simplul fapt al scurgerii termenului de supraveghere. Așa fiind, în cazul anulării, suspendarea executării pedepsei sub supraveghere încetează, întrucât măsura a fost aplicată contrar prevederilor imperative ale legii, ceea ce înseamnă că *ab initio* măsura suspendării era lovită de un viciu care o făcea inoperantă (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 771 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 315 din 3 mai 2017, paragraful 16).

28. În literatura juridică de specialitate (Lavinia Lefterache, op. cit., p. 460) s-a arătat că, atunci când s-a luat măsura anulării suspendării, instanța a pronunțat suspendarea executării pedepsei sub supraveghere fără să fi fost în posesia tuturor informațiilor referitoare la activitatea penală din trecut a subiectului respectiv. În lipsa acestor date, instanța nu și-a putut forma o convingere reală asupra posibilităților de îndreptare fără executarea pedepsei. Pentru complinirea acestei deficiențe, Codul penal reglementează instituția anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere.

29. De altfel, Curtea reține că reglementarea anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere a fost realizată de către legiuitor în temeiul prerogativelor sale constituționale, stabilite de dispozițiile art. 126 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căreia „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai*

prin lege”, și nu aduce atingere independenței judecătorului. Acesta urmează să aprecieze, în funcție de situația de fapt și de probe administrate, dacă în cauză sunt întrunite condițiile anulării suspendării executării pedepsei sub supraveghere, aplicând, după caz, dispozițiile privitoare la concursul de infracțiuni, recidivă sau pluralitate intermediară.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alin Gavril Urs în Dosarul nr. 706/177/2017 al Tribunalului Bihor — Secția penală și constată că dispozițiile art. 583 alin. (1) din Codul de procedură penală raportat la art. 97 alin. (1) din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului Bihor — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 10 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,

Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 563

din 22 noiembrie 2022

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciocină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Marieta Safta	— magistrat-asistent

totodată, că autorul excepției se referă mai mult la interpretarea și aplicarea dispozițiilor legale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 octombrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 3.562/109/2018/a1, **Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Tinel Panaite în cadrul contestației formulate în procedura de cameră preliminară.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul susține, în esență, că aceasta vizează interpretarea dispozițiilor criticate cu referire la conținutul actelor de urmărire penală efectuate în cauză. Astfel, potrivit art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală, într-o interpretare dată de anumite organe de urmărire penală din cadrul mai multor parchete din țară, având în vedere faptul că aceste dispoziții nu prevăd în mod expres o limitare a actelor procesuale care pot fi făcute în baza extinderii urmăririi penale, se pot efectua prin același act procesual, respectiv prin aceeași ordonanță, atât extinderea urmăririi penale *in rem* cu privire la descoperirea unor fapte noi, cât și extinderea urmăririi penale *in personam* cu privire la

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Tinel Panaite în Dosarul nr. 3.562/109/2018/a1 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie. Cauza formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.706 D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, arătând că textul criticat nu încalcă prevederile constituționalitate invocate. Prezintă în acest sens și considerentele Deciziei nr. 435 din 28 iunie 2018, arătând,

aceste noi fapte descoperite. Situația învederată se regăsește în Ordonanța din data de 12 decembrie 2017 aflată la dosar, prin care, pe lângă alte clarificări, s-a dispus extinderea urmăririi penale *in rem* cu privire la faptele de complicitate la delapidare pentru numitul Tinel Panaite și, de asemenea, s-a dispus extinderea cu privire la faptele de delapidare pentru inculpatul Gabriel Constantinescu. În cea de-a doua parte a acestei ordonanțe s-a dispus și extinderea urmăririi penale *in personam* cu privire la aceste noi fapte, respectiv complicitatea la delapidare, cele trei fapte de delapidare reținute în sarcina inculpatului Tinel Panaite și extinderea cu privire la săvârșirea infracțiunii de delapidare pentru inculpatul Gabriel Constantinescu. Se susține că, interpretând dispozițiile art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală, raportat la art. 305 alin. (3) din Codul de procedură penală, dispozițiile procedural penale nu permit extinderea urmăririi penale *in rem* și *in personam* în același timp și prin același act procesual. Ca urmare, dispoziția procedurală invocată, în interpretarea arătată, încalcă normele constituționale invocate.

6. Cu privire la încălcarea dreptului la un proces echitabil, se arată că instanța constituțională a reținut faptul că, pentru situații similare, pentru a interveni un tratament juridic diferit, trebuie să existe anumite criterii obiective stabilite în mod clar. Or, „în fapt, se face vorbire despre două urmăririi penale, dintre care una în interiorul căreia se descoperă fapte noi pentru care se dispune extinderea urmăririi penale *in rem* și *in personam* privind doi cetățeni, individual, iar o alta, separată, care anchetează cetățeni pentru aceleași fapte și care are un alt mers procedural”. Potrivit Codului de procedură penală, prima dată se efectuează urmărirea penală *in rem*, se descoperă indicii rezonabile, se administrează probe, se extinde urmărirea penală *in personam*, după care, din „colosul” de probe administrate, dacă există indicii temeinice că o anumită persoană a săvârșit o infracțiune, se dispune punerea în mișcare a acțiunii penale. Prin urmare, activitatea de urmărire penală se desfășoară etapizat și fiecare etapă este din ce în ce mai gravă cu privire la temeinicia acuzației aduse asupra unei persoane. Astfel, încălcarea dreptului la un proces echitabil pentru doi indivizi care se află în aceeași situație are loc atunci când pentru unul dintre ei sunt descoperite faptele în timpul unei anchete penale aflate deja în desfășurare, iar pentru celălalt, care este cercetat în mod separat, se înrădăcinează tratamente juridice total diferite care duc la imposibilitatea exercitării unui drept la apărare efectiv, la imposibilitatea aducerii la cunoștință a unei informări precise stabilite clar, toate aceste împrejurări ducând la acest tratament diferit care nu este permis de dispozițiile constituționale.

7. Pe de altă parte, se consideră că se încalcă dispozițiile art. 21 alin. (3) din Constituție câtă vreme extinderea urmăririi penale *in rem* și *in personam* prin același act, în bloc, față de o anumită persoană, pune acea persoană în situația ca într-un anumit moment să devină direct suspect pe baza unor probe administrate în afara urmăririi penale pentru faptele respective. Din acest punct de vedere, persoana devenită suspect prin ordonanță este pusă în situația de a nu beneficia de o apărare efectivă, de a nu participa la administrarea probatoriului în fața organelor de urmărire penală, de a nu fi informată și de a nu avea cunoștință despre realitatea temeiniciei acuzației, lucru care nu este permis nici de Constituție și nici de tratatele internaționale.

8. Consideră că o astfel de interpretare, care nu este interzisă de normele procedurale, duce la încălcări grave ale dreptului la apărare și ale dreptului la un proces echitabil. Practic, organele de urmărire penală se folosesc de instituția extinderii urmăririi penale și administrează probe în afara

oricărei dispoziții de începere a urmăririi penale, după care persoana primește calitatea de inculpat. Efectul în cauză a fost acela că s-au audiat majoritatea martorilor fără ca inculpatul să aibă posibilitatea de a participa la aceste audieri, s-a efectuat raportul de expertiză contabilă fără ca inculpatul să poată participa măcar formal la acesta și să i se dea posibilitatea de a acorda explicații și i s-a imputat un prejudiciu enorm cu privire la aceste fapte, fără a putea avea nicio influență. Se precizează că nu se pot invoca aceste aspecte decât în fața judecătorilor de cameră preliminară și nu ar putea fi invocate mai târziu, în cadrul judecării pe fond a cauzei, întrucât această solicitare ar rămâne fără obiect.

9. Curtea de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie consideră că excepția este neîntemeiată, întrucât dispozițiile criticate nu contravin niciunui din textele constituționale invocate. Nemulțumirile autorului excepției se referă, în esență, la interpretarea textului legal. Acestea nu vizează aspecte de neconstituționalitate, ci faptul că organul de urmărire penală dispune prin același act atât extinderea urmăririi penale *in rem*, cât și extinderea urmăririi penale *in personam*.

10. Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul judecătorului-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală — *Extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice*, care au următorul conținut: „În cazul în care, după începerea urmăririi penale, organul de urmărire penală constată fapte noi, date cu privire la participarea unor alte persoane sau împrejurări care pot duce la schimbarea încadrării juridice a faptei, dispune extinderea urmăririi penale ori schimbarea încadrării juridice.”

14. În susținerea neconstituționalității normelor criticate se invocă prevederile constituționale ale art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea pentru toți a justiției și ale art. 126 alin. (2) și (4) referitoare la stabilirea numai prin lege a competenței instanțelor judecătorești și procedurii de judecată, respectiv stabilirea prin lege organică a compunerii Înaltei Curți de Casație și Justiție și a regulilor de organizare și funcționare a acesteia.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată și o va respinge, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

16. Astfel, criticile autorului excepției privesc, în esență, posibilitatea extinderii urmăririi penale *in rem* și, respectiv, *in personam* prin același act procesual, pentru fapte noi, descoperite după începerea urmăririi penale. În ceea ce privește instituția extinderii urmăririi penale, reglementată de art. 311 din Codul de procedură penală, Curtea a reținut în jurisprudența sa

(de exemplu, Decizia nr. 49 din 2 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 324 din 5 mai 2017) că vizează situația în care, după începerea urmăririi penale prin strângerea de date și informații cu privire la fapta sau persoana ce formează obiectul urmăririi penale, organul de urmărire penală descoperă fie fapte noi, fie date privind implicarea altor persoane, astfel că dispune extinderea urmăririi penale. Practic se produce o lărgire a limitelor investirii inițiale, obiectul urmăririi penale extinzându-se la fapte și/sau la persoane noi. Consecințele unei astfel de proceduri duc fie la o extindere a urmăririi penale *in rem*, fie la o extindere a urmăririi penale *in personam*.

17. Analizând dispozițiile art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală, Curtea a observat că acestea vizează mai multe situații, respectiv: extinderea urmăririi penale *in rem* pentru altă faptă care constituie o nouă infracțiune; extinderea urmăririi penale *in rem* pentru altă faptă care constituie act material al aceleiași infracțiuni (fără schimbarea încadrării juridice; de exemplu, urmărirea penală se desfășoară cu privire la infracțiunea de furt și se descoperă luarea și a altor bunuri, fără a fi în prezența infracțiunii continuate); extinderea urmăririi penale *in rem* pentru altă faptă care constituie act material al aceleiași infracțiuni (cu schimbarea încadrării juridice; în cazul infracțiunilor continuate și complexe ori a celor cu consecințe deosebit de grave; de exemplu, urmărirea penală se desfășoară cu privire la infracțiunea de furt și se descoperă luarea altor bunuri de la aceeași persoană la intervale de timp diferite sau se cercetează o infracțiune de furt și se descoperă că s-au exercitat violențe pentru luarea bunului); schimbarea încadrării juridice în cazul urmăririi penale *in rem*; extinderea urmăririi penale *in personam* pentru altă faptă comisă de suspect care constituie o nouă infracțiune; extinderea urmăririi penale *in personam* pentru altă faptă care constituie act material al aceleiași infracțiuni (fără schimbarea încadrării juridice); extinderea urmăririi penale *in personam* pentru altă faptă care constituie act material al aceleiași infracțiuni (cu schimbarea încadrării juridice în cazul infracțiunilor continuate și complexe ori a celor cu consecințe deosebit de grave); extinderea urmăririi penale

in personam față de o altă persoană (coautor, instigator sau complice); schimbarea încadrării juridice în cazul urmăririi penale *in personam* (Decizia nr. 49 din 2 februarie 2017, precitată, paragraful 31).

18. Curtea a statuat că, indiferent de soluția aleasă de legiuitor, nu se aduce atingere dispozițiilor constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil invocate deopotrivă și de autorul prezentei excepții de neconstituționalitate (Decizia nr. 49 din 2 februarie 2017, precitată, paragraful 32).

19. Astfel, potrivit art. 311 alin. (3) și (4) din Codul de procedură penală, organul judiciar care a dispus extinderea urmăririi penale sau schimbarea încadrării juridice este obligat să îl informeze pe suspect despre faptele noi cu privire la care s-a dispus extinderea. În cazul în care extinderea urmăririi penale s-a dispus cu privire la mai multe persoane, organul de urmărire penală are obligația să procedeze față de acestea potrivit art. 307 din Codul de procedură penală, aducându-li-se la cunoștință, înainte de prima audiere, calitatea de suspect, încadrarea juridică a faptei și drepturile prevăzute de art. 83 — *Drepturile inculpatului* din același cod. În acest sens se va încheia un proces-verbal.

20. Ca urmare, nu poate fi primită critica potrivit căreia ar fi afectat dreptul la un proces echitabil prin posibilitatea extinderii urmăririi penale *in rem* și, respectiv, *in personam* prin același act procesual și nici cea privind pretinsa discriminare invocată sau poziția de inferioritate a persoanei/persoanelor suspectate pentru comiterea unei/unor fapte prevăzute de legea penală descoperite în timpul unei anchete penale aflată deja în cercetare față de persoanele cercetate în cadrul unei anchete separate. Indiferent de ipoteza de extindere a urmăririi penale, așadar și în situația extinderii urmăririi penale *in personam* față de o altă persoană, este asigurat suspectului beneficiul tuturor drepturilor prevăzute de legea inculpatului, astfel cum sunt acestea stabilite în art. 83 din Codul de procedură penală, aplicabil în mod corespunzător în baza art. 307 din Codul de procedură penală, la care alin. (4) al art. 311 trimite în mod expres.

21. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Tinel Panaite în Dosarul nr. 3.562/109/2018/a1 al Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și constată că dispozițiile art. 311 alin. (1) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Pitești — Secția penală și pentru cauze cu minori și de familie și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 22 noiembrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI
GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Teodor Dulceață a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
adjunct al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor**

Având în vedere propunerea formulată de Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor prin Adresa nr. 50.009/BT din 11 ianuarie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/185 din 11 ianuarie 2023, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 2.910/2023,

în temeiul art. 29, art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 29 ianuarie 2023, domnul Teodor Dulceață, director adjunct la Direcția control din cadrul Departamentului pentru lupta antifraudă — DLAF, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general adjunct al Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 20 ianuarie 2023.
Nr. 15.

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind numirea doamnei Alina Jalea în funcția
de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului**

În temeiul art. 19, art. 22 alin. (5), art. 29 și al art. 31 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, doamna Alina Jalea se numește în funcția de consilier de stat în cadrul Cancelariei Prim-Ministrului.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 20 ianuarie 2023.
Nr. 16.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind exercitarea, cu caracter temporar, prin detașare,
de către domnul Emil Mușat a funcției publice vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Instituției Prefectului — Județul Călărași**

Având în vedere Adresa Ministerului Afacerilor Interne nr. 7.160 din 16 ianuarie 2023, înregistrată la Cabinetul prim-ministrului cu nr. 5/345 din 17 ianuarie 2023, propunerea formulată de Instituția Prefectului — Județul Călărași prin Adresa nr. 10.634 din 20 decembrie 2022, precum și Adresa Agenției Naționale a Funcționarilor Publici nr. 699/2023,

în temeiul art. 29, art. 265 alin. (11), art. 389 lit. c¹), art. 394 alin. (2) lit. d), art. 397, art. 502 alin. (1) lit. b) și f), art. 505 alin. (5), art. 509 alin. (3) și al art. 530 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data de 26 ianuarie 2023, domnul Emil Mușat, consilier juridic clasa I, grad profesional superior în cadrul Casei Județene de Asigurări de Sănătate Călărași, exercită, cu caracter temporar, prin detașare, funcția publică vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Instituției Prefectului — Județul Călărași pentru o perioadă de 6 luni.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 20 ianuarie 2023.
Nr. 17.

GUVERNUL ROMÂNIEI

PRIM-MINISTRUL

DECIZIE

**privind acordarea autorizării pentru VMware International Unlimited Company și VMware, Inc.
privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G**

Având în vedere Hotărârea Consiliului Suprem de Apărare a Țării nr. 8 din 17 ianuarie 2023 privind avizarea solicitării pentru obținerea autorizării de utilizare a echipamentelor de infrastructură 5G, depusă de VMware International Unlimited Company și VMware, Inc.

în temeiul art. 29 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 3 alin. (2) din Legea nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Se acordă VMware International Unlimited Company și VMware, Inc. autorizarea privind utilizarea echipamentelor de infrastructură 5G, în condițiile în care tehnologiile, echipamentele sau produsele software comercializate

sub numele sau marca sa provin de la operatori economici avizați în temeiul Legii nr. 163/2021 privind adoptarea unor măsuri referitoare la infrastructuri informatice și de comunicații de interes național și condițiile implementării rețelelor 5G.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,
Marian Neacșu

București, 20 ianuarie 2023.
Nr. 18.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ

ORDIN

privind modificarea Ordinului președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

În temeiul prevederilor art. 342 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 11 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare, ale art. 101 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, precum și avizul conform al Ministerului Finanțelor, comunicat prin Adresa nr. 744.684 din 20.01.2023,

președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 94 din 8 februarie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La anexa nr. 4 „Instrucțiuni de completare a formularului 100 «Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat», cod 14.13.01.99/bs, capitolul II „Completarea declarației” secțiunea B „Date privind creanța fiscală”, punctul 3.2, subpunctul 3.2.12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„3.2.12. La poziția 87 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat se declară contribuția datorată de către producătorii de energie electrică, entitățile agregate de producere a energiei electrice, traderii, furnizorii care desfășoară activitatea de trading și agregatorii care tranzacționează, începând cu 1 septembrie 2022, cantități de energie electrică și/sau gaze naturale pe piața angro, precum și de partenerii din contractele financiare de asigurare a riscurilor (contracte de hedging) ai producătorilor de energie electrică, în conformitate cu dispozițiile art. 15 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare.

La poziția 87 din Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat se declară și contribuția la Fondul de Tranziție Energetică reținută la sursă din veniturile obținute de entități rezidente/nerezidente aferente produselor de acoperire a riscurilor de piață pe termen lung, în conformitate cu art. 23 din Legea energiei electrice și a gazelor naturale nr. 123/2012,

cu modificările și completările ulterioare, potrivit anexei nr. 6.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare.

Capacităților de producție puse în funcțiune după data de 1 aprilie 2022, precum și companiilor care furnizează servicii publice de termie care produc energie electrică prin cogenerare nu le sunt aplicabile prevederile art. 15 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La anexa nr. 5 „Instrucțiuni de completare a formularului 710 «Declarație rectificativă», cod 14.13.01.00/r”, capitolul I „Depunerea declarației”, textul de la al șaselea paragraf se modifică și va avea următorul cuprins:

„Rubrica «Declarație depusă potrivit art. 9 din anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022» se bifează în situația în care producătorii de energie electrică/entitățile agregate depun declarația la 15 zile de la publicarea de către OPCOM a prețurilor finale aferente pieței de echilibrare pentru luna de decontare, potrivit art. 9 din anexa nr. 6 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2022 privind măsurile aplicabile clienților finali din piața de energie electrică și gaze naturale în perioada 1 aprilie 2022—31 martie 2023, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative din domeniul energiei, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 206/2022, cu modificările și completările ulterioare.”

Art. II. — Direcția generală proceduri pentru administrarea veniturilor, Direcția generală de reglementare a colectării creanțelor bugetare, Direcția generală de administrare a marilor contribuabili, direcțiile generale regionale ale finanțelor publice și unitățile fiscale subordonate acestora vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală,
Lucian-Ovidiu Heiuș

București, 20 ianuarie 2023.
Nr. 59.

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Normelor tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022

Văzând Referatul de aprobare nr. DG 91 din 11.01.2023 al directorului general al Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, având în vedere prevederile art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Hotărârii Guvernului nr. 423/2022 privind aprobarea programelor naționale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 291 alin. (2) din Legea nr. 95/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. I. — Normele tehnice de realizare a programelor naționale de sănătate curative pentru anii 2022 și 2023, aprobate prin Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 180/2022, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 și 318 bis din 31 martie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La capitolul II articolul 23 alineatul (5), după litera b) se introduce o nouă literă, lit. c), cu următorul cuprins:

„c) dacă medicamentele din raportul de evaluare a tehnologiilor medicale nu mai sunt listate în CANAMED, în lista prevăzută la alin. (2) se includ denumirile comerciale aferente aceleiași substanțe active, concentrații și căi de administrare menționate în decizia Agenției Naționale a Medicamentelor și a Dispozitivelor Medicale din România.”

2. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 1) „proceduri de dilatare percutană a stenozelor arteriale”, după litera ac) se introduce o nouă literă, lit. ad), cu următorul cuprins:

„ad) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

3. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 3) „implantare de stimulator cardiac”, după litera z) se introduc două noi litere, lit. aa) și ab), cu următorul cuprins:

„aa) Spitalul Județean de Urgență Miercurea-Ciuc;

ab) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

4. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 5) „implantare de defibrilatoare interne”, după litera u) se introduce o nouă literă, lit. v), cu următorul cuprins:

„v) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

5. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 6) „resincronizare cardiacă în insuficiența cardiacă severă”, după litera r) se introduce o nouă literă, lit. s), cu următorul cuprins:

„s) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

6. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 7) „proceduri de chirurgie cardiovasculară adulți”, după litera p) se introduce o nouă literă, lit. q), cu următorul cuprins:

„q) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

7. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 8) „proceduri de chirurgie cardiovasculară copii”, după litera i) se introduce o nouă literă, lit. j), cu următorul cuprins:

„j) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

8. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 9) „proceduri prin tehnici hibride”, după litera q) se introduce o nouă literă, lit. r), cu următorul cuprins:

„r) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

9. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 10) „proceduri prin tehnici transcateter”, după litera n) se introduce o nouă literă, lit. o), cu următorul cuprins:

„o) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

10. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 12) „proceduri de chirurgie vasculară”, după litera w) se introduce o nouă literă, lit. x), cu următorul cuprins:

„x) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

11. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 13) „proceduri de cardiologie intervențională în tratamentul copiilor cu malformații cardiace congenitale”, după litera f) se introduce o nouă literă, lit. g), cu următorul cuprins:

„g) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

12. La capitolul IX titlul „Programul național de boli cardiovasculare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 14) „proceduri de cardiologie intervențională în tratamentul adulților cu malformații cardiace congenitale”, după litera j) se introduce o nouă literă, lit. k), cu următorul cuprins:

„k) S.C. Delta Health Care — S.R.L.;”

13. La capitolul IX titlul „Programul național de diabet zaharat” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 4) „pompe de insulină, sisteme de pompe de insulină cu senzori de monitorizare continuă a glicemiei, sisteme de monitorizare continuă a glicemiei”, după litera ab) se introduce o nouă literă, lit. ac), cu următorul cuprins:

„ac) Spitalul Clinic Municipal Filantropia Craiova;”

14. La capitolul IX titlul „Programul național de tratament pentru boli rare” subtitlul „Unități care derulează programul” punctul 14) „hipertensiune arterială pulmonară”, după litera a.7) se introduce o nouă literă, litera a.8), cu următorul cuprins:

„a.8) Spitalul Clinic de Urgență pentru Copii «M. S. Curie» — București;”

15. La capitolul IX, la „Programul național de diagnostic și tratament cu ajutorul aparaturii de înaltă performanță”, „Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos” se modifică și va avea următorul cuprins:

„Subprogramul de diagnostic și tratament al epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos

Obiective:

„a) tratamentul microchirurgical al bolnavilor cu epilepsie rezistentă la tratamentul medicamentos;

b) tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin stimularea neinvazivă a nervului vag;

c) tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin stimularea invazivă a nervului vag;

d) tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin implantarea unui dispozitiv de stimulare cerebrală profundă.

Activități:

a) realizarea procedurilor microchirurgicale neurochirurgicale și monitorizare prin electrocorticografie, prin aplicare de electrozi subdurali pe suprafața cortexului sau în profunzimea parenchimului cerebral, combinat de profunzime și de suprafață, rezecția focarului epileptogen, ghidarea rezecției chirurgicale prin intermediul neuronavigației; realizarea termocoagulării cu radiofrecvență a focarului epileptic utilizând electrozi intracerebrali de profunzime;

b) tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin folosirea unui dispozitiv medical neinvaziv de stimulare a nervului vag;

c) tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin implantarea unui stimulator al nervului vag;

d) înlocuirea generatorului implantabil al stimulatorului nervului vag;

e) tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin implantarea unui dispozitiv de stimulare cerebrală profundă.

Criterii de eligibilitate:

1. tratamentul microchirurgical al bolnavilor cu epilepsie rezistentă la tratamentul medicamentos:

a) bolnavi (copii și adulți) cu vârsta peste 2 ani;

b) bolnavi cu epilepsie focală dovedită prin monitorizare video — EEG de lungă durată;

c) diagnostic de epilepsie focală farmacorezistentă definită ca imposibilitatea stopării recurențelor crizelor epileptice în pofida tratamentului medicamentos instituit după două tentative terapeutice cu medicație antiepileptică, corect selectată și dozată adecvat, într-o perioadă de 2 ani;

d) acceptarea riscurilor intervenției neurochirurgicale prin semnarea consimțământului informat;

e) lipsa unor boli asociate severe (insuficiențe de organ, neoplazii progresive) sau contraindicații chirurgicale legate de diverse comorbidități (tulburări de coagulare etc.) care cresc riscurile intervenției sau minimalizează beneficiile;

f) acceptul și complianța pentru urmărirea ulterioară pentru adaptarea parametrilor de stimulare (prezența la vizite la fiecare 6 luni—1 an — interval stabilit de medicul neurolog/neurolog pediatru);

2. tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin stimularea neinvazivă a nervului vag:

a) bolnavi (copii și adulți) cu vârsta între 12 și 65 de ani;

b) diagnostic de epilepsie farmacorezistentă definită ca imposibilitatea stopării recurențelor crizelor epileptice în pofida tratamentului medicamentos instituit după două tentative terapeutice cu medicație antiepileptică, corect selectată și dozată adecvat, într-o perioadă de 2 ani;

c) semnarea consimțământului informat;

d) lipsa criteriilor pentru tratament rezectiv sau microchirurgical al epilepsiei rezistente;

e) acceptul și complianța pentru urmărirea ulterioară pentru adaptarea parametrilor de stimulare (prezența la vizite la fiecare 6 luni—1 an — interval stabilit de medicul neurolog/neurolog pediatru).

Criterii de evaluare a eficacității stimulării vagale neinvazive:

— reducerea frecvenței crizelor invalidante (cu pierdere de conștiență, cădere sau tulburare cardiorespiratorie) cu peste 30% față de frecvența crizelor calculată pe durata unui an anterior inițierii terapiei de stimulare

Criterii de întrerupere a stimulării vagale neinvazive:

a) reducerea nesatisfăcătoare a frecvenței crizelor (sub 30%);

b) necomplianță la utilizarea dispozitivului sau utilizarea inadecvată;

3. tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin stimularea invazivă a nervului vag:

a) bolnavi (copii și adulți) cu vârsta peste 4 ani cu epilepsie confirmată;

b) diagnostic de epilepsie farmacorezistentă definită ca imposibilitatea stopării recurențelor crizelor epileptice în pofida tratamentului medicamentos instituit după două tentative terapeutice cu medicație antiepileptică, corect selectată și dozată adecvat, într-o perioadă de 2 ani;

c) acceptarea riscurilor intervenției chirurgicale prin semnarea consimțământului informat;

d) lipsa criteriilor pentru tratament microchirurgical al epilepsiei rezistente (neeligibili);

e) bolnavi care au folosit stimularea vagală noninvazivă timp de 1 an și nu au avut răspuns;

f) lipsa unor boli asociate severe (insuficiențe de organ, neoplazii progresive) sau contraindicații chirurgicale legate de diverse comorbidități (tulburări de coagulare etc.) care cresc riscurile intervenției sau minimalizează beneficiile;

g) acceptul și complianța pentru urmărirea ulterioară pentru adaptarea parametrilor de stimulare (prezența la vizite la fiecare 6 luni—1 an — interval stabilit de medicul neurolog/neurolog pediatru);

h) bolnavi care au beneficiat de implantarea stimulatorului nervului vag, la care bateria s-a descărcat (demonstrat la evaluările periodice) sau la care dispozitivul a ajuns la termenul duratei medii de lucru (5 ani) și trebuie înlocuit;

4. tratamentul epilepsiei rezistente la tratamentul medicamentos prin implantarea unui dispozitiv de stimulare cerebrală profundă:

a) bolnavi adulți cu vârsta între 18 și 65 de ani;

b) diagnostic de epilepsie farmacorezistentă definită ca imposibilitatea stopării recurențelor crizelor epileptice în pofida tratamentului medicamentos instituit după două tentative terapeutice cu medicație antiepileptică, corect selectată și dozată adecvat, într-o perioadă de 2 ani;

c) acceptarea riscurilor intervenției neurochirurgicale prin semnarea consimțământului informat;

d) bolnav neeligibil pentru rezecție chirurgicală sau pentru tratament prin tehnici microchirurgicale ale epilepsiei rezistente, VNS invaziv sau neinvaziv (toate trebuie îndeplinite) după evaluare într-un centru specializat în epilepsie;

e) lipsa unor boli asociate severe (insuficiențe de organ, neoplazii progresive) sau contraindicații chirurgicale legate de diverse comorbidități (tulburări de coagulare etc.) care cresc riscurile intervenției sau minimalizează beneficiile;

f) acceptul și complianța pentru urmărirea ulterioară pentru adaptarea parametrilor de stimulare (prezența la vizite la fiecare 6 luni—1 an).

Indicatori de evaluare:

1) indicatori fizici:

a) număr de bolnavi cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos tratați prin proceduri microchirurgicale/an: 8;

b) număr de bolnavi cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos tratați prin stimulare neinvazivă a nervului vag/an: 80;

c) număr de bolnavi cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos tratați prin implant de stimulator al nervului vag/an: 12;

d) număr de bolnavi cu înlocuire a generatorului implantabil al stimulatorului nervului vag/an: 14;

e) număr de bolnavi cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos tratați prin implantarea unui dispozitiv de stimulare cerebrală profundă/an: 1;

2) indicatori de eficiență:

a) cost mediu/pacient cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos tratat prin proceduri microchirurgicale/an: 64.606 lei;

b1) cost mediu/bolnav cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos tratat prin stimulare neinvazivă a nervului vag (inclusiv consumabile pentru primul an de stimulare neinvazivă a nervului vag)/an: 33.900 lei;

b2) cost mediu/bolnav tratat prin stimulare neinvazivă a nervului vag, beneficiar de materiale consumabile/an: 1.701 lei;

c) cost mediu/pacient cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos cu implant de stimulator al nervului vag/an: 88.109 lei;

d) cost mediu/pacient cu înlocuire a generatorului implantabil al stimulatorului nervului vag/an: 77.662,50 lei;

e) cost mediu/pacient cu epilepsie rezistentă la tratament medicamentos tratat prin implantarea unui dispozitiv de stimulare cerebrală profundă/an: 75.115 lei.

Natura cheltuielilor:

— dispozitive medicale și materiale sanitare specifice.

Unități care derulează subprogramul:

a) Spitalul Universitar de Urgență București;

b) Spitalul Clinic de Urgență «Bagdasar-Arseni» București.”

16. La capitolul IX titlul „Cost-volum”, subtitlul „Activități”, punctul 3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„3. mucoviscidoză;”.

17. La capitolul IX titlul „Cost-volum”, subtitlul „Activități”, după punctul 4) se introduce un nou punct, pct. 5, cu următorul cuprins:

„5. hipertensiunea pulmonară — bolnavi cu hipertensiune arterială pulmonară cronică tromboembolică (HTAPCT) inoperabilă sau HTAPCT persistentă sau recurentă posttratament chirurgical și bolnavi cu hipertensiune arterială pulmonară (HTAP) idiopatică sau ereditară;”.

18. La capitolul IX titlul „Cost-volum”, subtitlul „Unități care derulează programul”, după punctul 4) se introduce un nou punct, pct. 5), cu următorul cuprins:

„5) Hipertensiunea pulmonară

— unități sanitare cu farmacii cu circuit închis aflate în relație contractuală cu casele de asigurări de sănătate prevăzute la capitolul IX titlul «Programul național de tratament pentru boli rare» subtitlul «Unități care derulează programul» pct. 14 lit. b) și care au îndeplinit criteriile din Chestionarul de evaluare din anexa 16 G. 2;”.

Art. II. — Direcțiile de specialitate din Casa Națională de Asigurări de Sănătate, casele de asigurări de sănătate și unitățile de specialitate prin care se derulează programe naționale de sănătate curative vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Adela Cojan

București, 12 ianuarie 2023.
Nr. 29.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

